

Arrest

**nr. 40 373 van 18 maart 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 29 december 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 28 oktober 2009 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. DASSEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 2 juli 2009 diende verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van de burger van Unie, gebaseerd op de verklaring van wettelijke samenwoning die hij had afgelegd.

1.2. Op 28 oktober 2009 trof de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Deze beslissing werd aan verzoeker betekend op 1 december 2009. Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid, (1) van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (1), aangevraagd op 02.07.2009 door (N.K.Y.), (...), van Iranese nationaliteit, geweigerd.

Reden van de beslissing (2):

** Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie:*

Uit het rijksregister en de informatie van de gemeente Deurne blijkt dat betrokkene sinds 01.08.2009 niet meer samenwoont met zijn partner waarmee hij de wettelijke samenwoning heeft aangegaan. Zijn partner is verhuisd naar Berchem. De bewijzen van duurzame relatie werden niet voorgelegd, namelijk de 1 jaar samenwoning of de bewijzen dat ze elkaar 2 jaar kennen met 3 ontmoetingen van 45 dagen in die 2 jaar tijd."

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Voor zover verzoeker in fine van zijn verzoekschrift aan de Raad vraagt de bestreden beslissing te verbreken alsook de *"mogelijke gevolgen en uitvoeringsbesluiten tot verwijdering die hiervan het gevolg zouden kunnen zijn (...)"* dient de Raad op te merken dat een beroep niet kan worden ingesteld tegen beslissingen die op het moment waarop het beroep wordt ingesteld niet bestaan en niet zijn geïdentificeerd (cfr. RvS 19 januari 2000, nr. 84 768). Op dit punt acht de Raad het ingestelde beroep dan ook onontvankelijk.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In wat als een enig middel kan beschouwd worden werpt verzoeker een schending op van *"de beginselen van behoorlijk bestuur: de motiveringsverplichting bepaald in de wet van 29.07.1991, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel."*

Verzoeker betoogt als volgt:

"Dienst Vreemdelingenzaken nam een negatieve beslissing om volgende redenen:

(...)

Verzoeker kan zich met deze beslissing niet akkoord verklaren.

Verzoeker heeft al minstens 1 jaar een relatie met mevrouw B.M. die eveneens afkomstig is uit Iran maar de Belgische nationaliteit heeft.

Zij legden eveneens op 26.06.2009 een verklaring wettelijke samenwoning af bij de ambtenaar van de burgerlijke stand te Deurne.

Op 02.07.2009 deed hij een aanvraag als partner van een Belg en werd hij in het bezit gesteld van een bijlage 19 ter.

Een Belg of EU-burger kan zich, onder bepaalde voorwaarden, laten herenigen door de partner met wie hij een wettelijk geregistreerd partnerschap heeft afgesloten.

Dit zijn de voorwaarden:

- De wettelijk geregistreerde partner moet zijn identiteit bewijzen*
- De wettelijk geregistreerde partner moet het partnerschap met de Belg of EU-burger bewijzen*
- De partner moet bewijzen dat hij een duurzame en stabiele relatie heeft met de Belg of EU-burger*
- Beide partners zijn ongehuwd*
- Beide partners hebben géén duurzame relatie met een ander persoon.*
- Dat verzoeker wel degelijk in aanmerking komt voor deze aanvraag en voldaan heeft aan de voorwaarden zoals voorzien in de wet.*
- Verzoeker bewees zijn identiteit (dit wordt trouwens niet betwist)*
- Het wettelijk geregistreerde partnerschap werd bewezen aan de hand van de verklaring wettelijke samenwoning van 26.06.2009 (dit wordt trouwens niet betwist)*
- Verzoeker en zijn partner bewezen ongehuwd te zijn (dit wordt trouwens niet betwist).*
- Verzoeker en zijn partner bewezen geen duurzame relatie te hebben met een andere persoon (dit wordt trouwens niet betwist)*

Voorts heeft verzoeker teneinde aan te tonen dat hij wel degelijk een duurzame en stabiele relatie had met zijn partner verschillende getuigenverklaringen gevoegd en foto's waaruit blijkt dat zij wel degelijk een duurzame en stabiele relatie hebben.

Op geen enkele manier wordt in de bestreden beslissing verwezen naar het feit op welke wijze deze elementen beoordeeld werden door dvz en of deze documenten wel werden onderzocht.

Immers de bestreden beslissing laat na op enige manier hier naar te verwijzen zodat de materiële motiveringsverplichting werd geschonden aangezien verzoeker deze documenten wel degelijk heeft neergelegd ter staving van zijn duurzame en stabiele relatie met mevrouw en de bestreden beslissing op geen enkele manier verwijst op welke wijze zij deze hebben beoordeeld.

Dat op deze wijze het dossier van verzoeker niet zorgvuldig werd onderzocht en de beslissing niet zorgvuldig werd genomen en onredelijk is.

Voorts wenst verzoeker te benadrukken dat hij wel degelijk bij mevrouw woont.

Indien men eenvoudige woonstcontrole gedaan zou hebben op het adres van mevrouw (...) dan had met dit geweten.

Immers mevrouw kreeg een sociale woning en dat is de reden waarom zij samen verhuisden naar Berchem. Het bewijs hiervan wordt bijgevoegd in de inventaris.

Mijnheer heeft echter nog geen verblijfskaart van onbepaalde duur waardoor hij niet samen met mevrouw mag ingeschreven worden op hetzelfde adres van mevrouw omdat mevrouw anders het voordeel van de sociale woning zou kwijtspeken aangezien zij destijds enkel een sociale woning als alleenstaande heeft gevraagd en mijnheer sowieso niet in aanmerking komt omdat hij niet beschikt over de nodige verblijfsdocumenten.

Dat de bestreden beslissing hier totaal geen rekening mee heeft gehouden en de bestreden beslissing onzorgvuldig genomen werd door hier geen rekening mee te houden en door geen woonstcontrole te doen op het nieuwe adres van mevrouw en mijnheer, Indien men dit had gedaan, had men kunnen vaststellen dat mijnheer in feite wel degelijk bij mevrouw verblijft.

Dit is dan ook de reden waarom mijnheer nog steeds ingeschreven staat in Deurne en mevrouw in Berhem.

Feitelijk wonen zij wel degelijk samen doch mijnheer kon of mocht zijn adres niet op dat van mevrouw zetten omdat dit niet mocht van de sociale woningmaatschappij. Dit blijkt uit de stukken die worden bijgevoegd in bijlage.

Dat er bovendien geen nieuwe woonstcontrole heeft plaatsgevonden waarbij zou vastgesteld kunnen worden dat zij wel degelijk samenwonen en een duurzame relatie hebben en in feite nog steeds samenwonen.

Dat de bestreden beslissing gelet op het voorgaande onzorgvuldig genomen werd.

Dat de bestreden beslissing aldus een schending is van de Wet van 29.07.1991 namelijk een schending van de materiële motiveringsplicht.

De bestreden beslissing schendt aldus de motiveringsverplichting in de zin van de Wet van 29 juli 1991 en bovendien ook het redelijkheidsbeginsel.

Dat de beslissing van DVZ dan ook onterecht genomen werd en zij de materiële motiveringsplicht flagrant schendt.

Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Tevens dient, naar luid van hetzelfde artikel de motivering 'afdoende' te zijn.

Dit betekent dat de beslissing meer dient te zijn dan een louter abstracte en vormelijke stijlformule.

De motivering moet pertinent en draagkrachtig zijn.

Dat DVZ op dit vlak dan ook zwaar in gebreke gebleven is.

Dat verzoeker helemaal niet inziet op welke basis men zijn argumenten weerlegt en motiveert.

Dat de bestreden beslissing louter gebaseerd is op informatie uit het rijksregister zonder effectieve controle te doen, er geen woonstcontrole heeft plaatsgevonden.

Dat verzoeker dan ook meent dat zijn aanvraag niet op een zorgvuldige wijze werd behandeld.

Dat verzoeker dan ook met aandrang vraagt huidige beslissing te willen vernietigen omwille van de gebrekkige motivering onzorgvuldige behandeling en schending van het redelijkheidsbeginsel."

3.2. In zijn repliekmemorie herhaalt verzoeker zijn enig middel uit zijn inleidend verzoekschrift.

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110 071; RvS 21 juni 2004, nr. 132 710). Een eenvoudige blik op de bestreden beslissing leert dat ze de juridische en feitelijke overwegingen bevat waarop ze gesteund is. Verzoeker toont niet aan in welke mate de formele motieven hem niet in staat stellen te achterhalen welke concrete redenen de beslissing schragen en hoe daardoor zijn rechten van verdediging geschonden zouden zijn. De Raad stelt voorts vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing

kent nu hij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht.

3.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101 624).

3.5. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82 301).

3.6. De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107 624).

3.7. Artikel 40bis, §2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen juncto artikel 40 ter van dezelfde wet bepaalt het volgende:

"Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

(...) 2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten, voorzover het gaat om een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie die al minstens een jaar duurt, zij beiden ouder dan 21 jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame relatie hebben met een andere persoon;(..."

De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de criteria inzake de stabiele relatie tussen de partners, bedoeld in 2°. De minimumleeftijd van de twee partners bedoeld in 2° wordt teruggebracht tot 18 jaar, wanneer zij het bewijs leveren dat zij voor de aankomst in het Rijk van de vreemdeling die vervoegd wordt, reeds tenminste een jaar samengewoond hebben."

3.8. Artikel 3 van het koninklijk besluit van 7 mei 2008 tot vaststelling van bepaalde uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, stelt onder de hoofding *"Criteria inzake het stabiel karakter van de relatie tussen de partners bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2°, van de wet"* het volgende:

"Het stabiel karakter van de relatie wordt aangetoond in de volgende gevallen :

1° indien de partners bewijzen dat zij gedurende minstens 1 jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land hebben samengewoond;

2° indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden, dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

3° indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben."

3.9. De bewijslast inzake het aantonen van een duurzame en stabiele relatie ligt bij de aanvrager. De gemachtigde van de staatssecretaris beschikt over een zeer ruime appreciatiebevoegdheid bij de beoordeling van de neergelegde stukken waarop de Raad enkel vermag de in punt 3.4. bedoelde wettigheidstoetsing uit te oefenen.

3.10. Uit het administratief dossier blijkt dat bij verzoekers aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie door de gemachtigde van de burgemeester van de stad Deurne op 2 juli 2009 een bijlage 19 ter werd afgeleverd. Hierin werd verzoeker *"verzocht binnen de drie maanden, ten laatste op 01/10/2009 de volgende documenten over te leggen: (4) geldig paspoort, bewijs 1 jaar samenwonen, bewijs 2 jaar regelmatige ontmoetingen."* Op 13 augustus 2009 faxte de gemachtigde van de burgemeester van de stad Deurne aan de Dienst Vreemdelingenzaken: *"(betrokkene) woont sinds 1 augustus 2009 niet meer op hetzelfde adres, mevrouw N.K.Y waarmee hij*

de wettelijke samenwoning heeft gedaan en een aanvraag om een verblijfskaart als partner duurzame relatie, is verhuisd naar (...), het RR bevestigt dit".

3.11. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift opwerpt dat er in de bestreden beslissing niets staat aangaande *"de verschillende getuigenverklaringen (...) en foto's waaruit blijkt dat zij wel degelijk een duurzame en stabiele relatie hebben"* die hij toevoegt aan zijn verzoekschrift, dient de Raad op te merken dat uit het administratief dossier niet blijkt dat verzoeker deze ter kennis heeft gebracht van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid vooraleer deze de bestreden beslissing trof. Er kan van het bestuur niet verwacht worden dat het motiveert aangaande of rekening houdt met elementen die niet ter kennis werden gebracht.

3.12. De Raad stelt vast dat verzoeker met zijn betoog er niet slaagt het voldoende schragend motief van de bestreden beslissing, namelijk *"De bewijzen van duurzame relatie werden niet voorgelegd, namelijk de 1 jaar samenwoning of de bewijzen dat ze elkaar 2 jaar kennen met 3 ontmoetingen van 45 dagen in die 2 jaar tijd."* aan het wankelen te brengen. Verzoeker poneert dat hij al minstens een jaar een relatie heeft met mevrouw B.M. maar hiermee slaagt hij er geenszins in de gedane vaststelling in de bestreden beslissing te ontkrachten. De Raad dient er op te wijzen dat het gegeven dat men het niet eens is met de motivering van de bestreden beslissing niet inhoudt dat er niet afdoende of niet correct gemotiveerd werd. Indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, betekent dit louter feit op zich nog niet dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164 171 en RvS 27 juni 2007, nr. 172 821).

3.13. Ten overvloede merkt de Raad op dat verzoeker het ander schragend motief van de bestreden beslissing, namelijk *"Uit het rijksregister en de informatie van de gemeente Deurne blijkt dat betrokkene sinds 01.08.2009 niet meer samenwoont met zijn partner waarmee hij de wettelijke samenwoning heeft aangegaan. Zijn partner is verhuisd naar Berchem."*, niet kan ontkrachten met zijn aposteriori verklaring dat hij *"niet samen met mevrouw mag ingeschreven worden op hetzelfde adres van mevrouw omdat mevrouw anders het voordeel van de sociale woning zou kwietspelen"* en *"Dit is dan ook de reden waarom mijnheer nog steeds ingeschreven in Deurne en mevrouw in Berchem."* Waar verzoeker betoogt dat het bestuur een woonstcontrole had moeten uitvoeren op het nieuwe adres van zijn partner wijst de Raad erop dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) van 2 juli 2009 verklaarde te verblijven in de *"Ter Heydelaan (...)"*. Verzoeker betwist niet dat hij nog op dit adres ingeschreven stond op het ogenblik dat de bestreden beslissing getroffen werd. Uit het administratief dossier blijkt voorts dat verzoeker de gemachtigde van de staatssecretaris nooit ter kennis heeft gebracht dat de samenwoningcontrole diende te gebeuren op een ander adres.

Verzoeker toont niet aan dat de bestreden beslissing op grond van onjuiste feitelijke gegevens, op kennelijk onredelijke of op onzorgvuldige wijze is genomen is.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend en tien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA